

**BISDOM
ROTTERDAM**

Homilie bisschop Van den Hende

Paaswake, HH. Laurentius en Elisabeth Kathedraal, Rotterdam

4 april 2026

Genesis 1, 1 - 2, 2

Exodus 14, 15 - 15, 1

Ezechiël 36, 16-17a. 18-28

Romeinen 6, 3-11

Matteüs 28, 1-10

Broeders en zusters in Christus, het is een lange zit, die paaswake. Maar het heeft een lange traditie. Het was al de heilige Augustinus die deze nachtwake de “moeder van alle wakes” noemde. Het is een wake die nu in de avond wordt gehouden. In de eerste eeuwen was het vaak in de vroege zondagochtend. En als je dan over de verrijzenis spreekt: na naar de Schriftlezingen geluisterd te hebben, zag men in het raam in het oosten al de zon opkomen, teken van de verrezen Heer.

Het is een lange wake. Met eerst een flink aantal lezingen uit de Schrift, want het Woord van God is voedsel voor ons christenen. Het Woord van God helpt ons geloven en God te leren kennen.

Vandaag vieren we dat Jezus opstaat uit de dood. We hebben een paaskaars naar voren gebracht, met een klein brandend vlammetje: het licht van Christus. En zelf heeft u het licht aangenomen en doorgegeven. In een donkere wereld. Niet alleen vanwege het tijdstip, dat het donker is, maar ook een wereld die te maken heeft met duisternis door zonden, door geweld, oorlog en nog meer menselijke tragedies, zoals honger en dorst.

Dat vlammetje is maar heel klein en heel broos. En je zou soms denken in de duisternis van onze wereld dat dat vlammetje het niet gaat redden. Nee, het vlammetje van het geloof in ons hart zou het niet redden als het niet van Christus zelf gegeven was. En als u bedenkt: overal in deze wereld, in de prachtigste kathedralen maar ook in de meest eenvoudige kerken, en zelfs op plaatsen waar kerken half gebombardeerd zijn, wordt dat broze vlammetje binnengebracht in duisternis. Maar het is het licht van Christus. En daarom dooft het niet, ook al is het nog zo donker, is het nog zo duister.

Want als we spreken over de overwinning van Jezus op de dood, mogen we weten, en dat hebben we in de Heilige Schrift gehoord, dat God de bron is van ons leven en tevens ons leven wil behoeden en bewaren en vernieuwen.

In onze wereld is er vaak niet zoveel eerbied en waardering voor het leven. Dat zie je al bij discussies wanneer het gaat om abortus en euthanasie. Maar dat zie je ook wanneer het gaat om strijd en oorlog. En dan lijkt het vaak alsof mensenlevens niet tellen. Mensen zijn kwetsbaar. En dat wordt in tijden van strijd en haat nog meer duidelijk.

Als wij vandaag de paaswake vieren en het licht groeit in onze kerk en in ons hart, mogen we beseffen dat God ons leven gegeven heeft en wil vernieuwen.

De eerste lezing uit het boek Genesis vertelt ons dat God het licht schiep en de mens als bijzondere bekroning van de schepping verantwoordelijkheid gaf voor al wat Hij gemaakt

had. Het leven van de mens is kostbaar en met veel verantwoordelijkheid. En daarbij hoort het boek Exodus, waar het volk van God in slavernij was. God hoorde hun noodkreet en heeft hun leven behoed door hen weg te leiden uit die slavernij. Zozeer wil God mensen in ellende en in benauwdheid bewaren. Hun leven is Hem alles waard.

Maar zelfs het volk van God, dat die genade mocht ontvangen, heeft te maken met zonde. Ze keren God de rug toe, ze houden zich niet aan zijn geboden. En dan lezen we in de profeet Ezechiël dat God de Heer hun hart gaat vernieuwen. Want het is een hart van steen geworden in plaats van vlees, dat niet meer klopt van liefde, maar hard is en ongevoelig voor Gods Woord en voor de geboden.

Broeders en zusters, God heeft het leven zo lief dat Hij zijn enige Zoon in deze wereld zendt. Zozeer heeft God onze wereld lief. En we hoorden dat Jezus, die opstaat uit de dood, nieuw leven wil geven aan ieder mens die van goede wil is en zijn hart opent voor zijn genade.

We worden gedoopt. Dat was te horen in de brief aan de Romeinen. Paulus spreekt over de doop misschien wel in een beetje geheimzinnige taal. Hij spreekt over ondergedompeld worden en weer boven komen. Ondergedompeld worden in het water, schoongewassen om een nieuwe mens te worden, met een nieuw hart en een nieuwe geest.

Ieder jaar opnieuw horen we deze woorden. En toch is onze wereld nog steeds niet zuinig op het leven, niet zuinig op het geloof en op de woorden van de Heer.

Het is de Heer die ons hier samenbrengt, Jezus Christus en geen ander. Want Hij is na zijn kruisdood niet in het graf gebleven, maar opgestaan. God heeft ons niet de rug toegekeerd, maar komt ons tegemoet met zijn liefde. En de leerlingen, de vrouwen allereerst, konden in zijn handen en zijn voeten de wonden van de spijkers van het kruis zien.

Jezus brengt ons samen. Niet alleen hier vanavond, maar op vele plaatsen in de wereld. Op veel plaatsen treden mensen toe tot de gemeenschap van de Kerk.

Vandaag mogen we tien volwassen dopelingen welkom heten. Jullie zijn van harte welkom als leerlingen van de Heer. En dan zijn er nog twee die al gedoopt zijn, maar die door het vormsel en de eucharistie toetreden tot de volledige gemeenschap met de Katholieke Kerk. En dan mogen we nog zes katholieken begroeten die gedoopt zijn, maar die nu hun opname in de Kerk voltooien door het sacrament van het vormsel, het sacrament van de Heilige Geest.

Wat is het geweldig dat God in jullie hart, beste geloofsleerlingen, aan het werk is. Het is niet op de eerste plaats onze prediking, niet op de eerste plaats de catechismus, niet op de eerste plaats de traditie van vele eeuwen. Op de eerste plaats is het Christus die jullie roept en jullie uitnodigt. Hij is de Heer van de Kerk. Hij is de bron van onze prediking en het fundament van onze leer.

En wat is het geweldig dat jullie als geloofsleerlingen vandaag “ja” zeggen, “ik geloof”. Er zijn ook veel mensen hier in de Kerk die vorig jaar toegetreden zijn. En ik weet dat er ook geloofsleerlingen zijn die zich voorbereiden om volgend jaar de stap te zetten.

Ik denk, broeders en zusters, dat er ook velen onder ons zijn die al zo lang geleden gedoopt en gevormd zijn dat ze het bijna niet meer weten: wanneer was het ook alweer? En ook u nodig ik uit: blijf leerlingen van Christus. Open uw hart voor het evangelie, want Christus brengt ons samen. Gelovigen van verschillende generaties, van alle tijden en plaatsen.

Wat is het geweldig dat de Heer met de geloofsleerlingen bezig is, dat Hij het initiatief nam, maar dat de Heer ook in uw aller harten bezig blijft. Want als er één rode draad is in onze band met God, dan is het wel ons leven met Hem: het leven dat in onze wereld zo bedreigd wordt, het geloof dat vaak zo wordt uitgelachen, de overgave die wordt gezien als iets voor zwakkelingen.

Maar als je je klein maakt voor God, dan kan pas de kracht van de Heer bloeien door zijn genade. Als je je klein maakt voor God, dan kun je pas zijn barmhartigheid ontvangen. Zo is het geloof niet voor watjes en ook niet voor helden, maar voor mensen die bereid zijn hun hele leven lang leerling te blijven, met vallen en opstaan.

De Kerk van Christus is tevens een Kerk van zondaars, maar wel met de kracht van het evangelie, met de kracht van de sacramenten en bovenal met de kracht van de Heilige Geest, die in het Woord van God en in de sacramenten werkzaam is.

Ik ben blij dat we vandaag deze wake mogen houden met zovelen en dat we zo ons paasfeest vieren, met nieuwe geloofsleerlingen die ons steeds weer door de Heer gegeven worden.

Mogen we trouw blijven aan de Heer, ons geloof door de Heer laten sterken en bovenal onze liefde door Hem laten aanwakkeren. Want dat heeft onze wereld nodig: gebed, getuigenis en naastenliefde. Dat heeft onze wereld nodig, in plaats van oorlog, geldingsdrang en elkaar belachelijk maken.

Mogen wij ons hart geven aan de Heer en aan elkaar, om zo ook in onze tijd Gods instrument in deze wereld te kunnen zijn, op zoveel plaatsen, met zoveel talen, met de ene blijde boodschap: dat Jezus leeft en dat Hij de wereld verlost heeft, en dat Hij ons zal leiden naar zijn toekomst, wat er ook gebeurt. Amen.